

Στο Κουφονήσι, την απροστάτευτη Δήλο του Λιβυκού βγάζουν τις ψηφίδες για σουβενίρ (Φωτογραφία: Κωστής Κοκολάκης).

Η 5η Ιουνίου, παγκόσμια ημέρα περιβάλλοντος είναι για την ανεξάρτητη περιφερειακή κίνηση, Μια Κρήτη - Περιβάλλον και Άνθρωπος, μέρα στοχασμού. Συμπίπτει με την τριετία απ' το ξεκίνημα των δύσκολων διαβουλεύσεων που οδήγησαν στη συγκρότησή μας. Συμπίπτει επίσης με την περαίωση των εικονικών διαβουλεύσεων εξπρές για το επόμενο

κοινωνικό πλαίσιο στήριξης, 2014-2020.

Νιώθουμε την ανάγκη, συνδέοντας τις 3 αφορμές, να κάνουμε την αγωνία και την αλήθεια μας κραυγή για το πόσο ανόητα πελαγοδρομούμε, να δείξουμε πως, ενώ μπορούμε να τα καταφέρουμε, επιμένουμε να φλερτάρουμε με ξέρες.

Η κρίση είναι πλανητική, κρίση του κυρίαρχου καπιταλιστικού καταναλωτικού παραδείγματος, που για να ζήσει απαιτεί συνεχή μεγέθυνση με περισσότερη κατανάλωση, περισσότερο ανταγωνισμό. Πόση όμως μεγέθυνση μπορεί να σηκώσει ένας πλανήτης που δεν μεγαλώνει; Πόσο οδηγεί στην ευτυχία ο άκρατος καταναλωτισμός; Και η συνεχής επίκληση της ανταγωνιστικότητας έχει άραγε πάτο ανθρωπιάς ή πάτο βαρβαρότητας;

Υπάρχει άραγε καταλληλότερος τόπος, απ' την Ελλάδα, απ' την Κρήτη, αυτή την παγκόσμια φυσική και πολιτισμική κιβωτό, παρ' όλες τις ουλές που της επιφέραμε μεταπολεμικά, για να αναστοχαστεί ο σύγχρονος άνθρωπος την αδιέξοδη πορεία του, για να βάλει μέτρο στην ύβρη της συνεχούς μεγέθυνσης, για να χαρεί τη ζωή βάζοντας πάτο ανθρωπιάς στο μόχθο, για να ανακαλύψει το ευ ζην αποσυνδέοντας την ευτυχία απ' την κατανάλωση; Υπάρχει άραγε κοινωνία καταλληλότερη, παρ' όλες τις αρνητικές πλευρές της, που μπορεί να δεξιωθεί καλύτερα και να δείξει στον επισκέπτη, πως δεν είναι μόνο τα βότανα και οι αρχαίες πέτρες της κρητικής γης, είναι κι οι άνθρωποι της, με τη φιλοξενία, τις μουσικές, τις μαντινιάδες, τα ριζίτικα, με την κουζίνα και τα γλυκά τους, άλλα και με τις σύγχρονες επιδόσεις τους σε ποιοτικά προϊόντα, σε γράμματα, επιστήμες, τέχνες;

Γιατί όμως δεν αξιοποιούμε αυτό τον πλούτο, αλλά αντίθετα πορευόμαστε προς ξέρες; Ας αναφέρουμε δυο ενδεικτικά.

Ξέρα πρώ τη, ονόματι Αγορά. Βλέπει την Κρήτη οικόπεδο κατάλληλο για πάσα χρήση. Διαμετακομιστικό κέντρο στη Μεσόγειο θέλουν οι Κινέζοι; Ελάτε στη Μεσσαρά. Γκολφ και θέρετρα πολυτελείας θέλει η κτηματαγορά στις ακτές; Ελάτε στον Κάβο Σίδερο. Νέο αεροδρόμιο με υπερκαταστήματα φαντασιώνονται οι πολιτικοί; Ελάτε στο Καστέλι. Βιομηχανικές ΑΠΕ θέλουν οι επιχειρηματικοί όμιλοι; Ελάτε στην Κρήτη, πάρτε τα βουνά της. Πετρέλαιο θέλουν οι 7 αδερφές; Ελάτε στην Κρήτη, έχουμε και θαλάσσια οικόπεδα γεμάτα υδρογονάνθρακες

Ξέρα δεύτερη, ονόματι Σίσυφος. Επί 28 χρόνια, απ' το 1986 έως σήμερα, κατασπαταλήσαμε με οδηγό τη διαβόητη απορροφητικότητα, συχνά με τρόπο φαύλο, καταστροφικό για το περιβάλλον και πάντως σίγουρα αναποτελεσματικό πακτωλό πόρων. Φτιάξαμε λιμενικά που τα πήρε η θάλασσα, επιδοτήσαμε χασισοφυτείες και τζίπ πολυτελείας, κάναμε αναπλάσεις της κακιάς ώρας πλακοστρώνοντας δρόμους και πλατείες χωρίς να προηγηθούν τα δίκτυα αποχέτευσης, ρουσφετολογήσαμε χαρίζοντας σε ημέτερους κοινοτάρχες σχολεία σε χωριά χωρίς μαθητές, δεν αξιωθήκαμε να ολοκληρώσουμε το βόρειο οδικό άξονα, ούτε βέβαια να διαχειριστούμε σοβαρά τίποτα. Ούτε την ενέργεια, ούτε τα σκουπίδια, ούτε τα νερά, ούτε τις πόλεις, ούτε το οικιστικό απόθεμα των χωριών μας, ούτε τα μνημεία, ούτε τις Natura...

Πορευόμαστε, όπως πορευόμαστε, από ξέρα σε ξέρα, επειδή υπάρχει έλλειμμα πολιτικής ανταγωνιστικότητας τόσο σε κεντρικό όσο και αυτοδιοικητικό επίπεδο. Το πολιτικό σύστημα αντί να εμπνεύσει και να οργανώσει την κοινωνία με άξονα τα συγκριτικά της πλεονεκτήματα συμπεριφέρεται ως πολυπράγμων μεσίτης μιας χώρας που την αντιλαμβάνεται ως οικόπεδο. Αντί για όραμα αντάξιο των δυνατοτήτων του τόπου που και θέσεις εργασίας και ευημερία για τις τοπικές κοινωνίες μπορεί να υποστηρίξει, προωθεί την εκποίηση του ακόμα και για αλλοπρόσαλλες χρήσει, όπως είναι η άμετρη επέλαση των ΑΠΕ και η εξόρυξη υδρογονανθράκων, όπως είναι η δήθεν προστασία του περιβάλλοντος με την αντικατάσταση της χλωρίδας των Natura απ' το γρασίδι του γκολφ. Ποτέ δεν κουβεντιάσαμε σοβαρά το πως θέλουν οι Κρητικοί την Κρήτη, στοχεύοντας σε ένα συνεκτικό, ισορροπημένο πρόγραμμα για το νησί, αλλά και για κάθε Δήμο. Ποτέ δεν εστιάσαμε στις άυλες υποδομές, βολευόμενοι με τις γκρίζες ζώνες ημιτελών χωροταξικών εργαλείων. Ποτέ δεν προσπαθήσαμε για μια διοικητική τομή που να εξυπηρετεί τον πολίτη, διασφαλίζοντας έστω το στοιχειώδες να απαντούν οι υπηρεσίες στα τηλέφωνα των πολιτών. Ποτέ δεν αντιμετωπίσαμε δυναμικά τον τοπικισμό μετεωριζόμενοι διαρκώς σε ασκήσεις εξισορρόπησης του. Το χειρότερο όμως είναι πως δεν θέλουμε να διορθωθούμε. Ετοιμαζόμαστε για την επόμενη διαχειριστική περίοδο χωρίς να έχουμε διδαχτεί τίποτα απ' τα εγκληματικά λάθη της κακοδιαχείρισης 4 κοινοτικών πλαισίων.

Η ΜΙΑ ΚΡΗΤΗ, τρίχρονο παιδί της κρίσης, φιλοδοξεί να την υπερβεί. Σήμερα, παγκόσμια ημέρα περιβάλλοντος, περιγράφοντας τις ξέρες και το στόχο, περιγράφουμε την ελπίδα. Καλούμε σε διάλογο, συνεννόηση, αλλαγή πορείας.

Ανεξάρτητη κίνηση πολιτών «ΜΙΑ ΚΡΗΤΗ, περιβάλλον - άνθρωπος»